

det Spørgsmaal om hele Ordningen af dette Tilfyn og disse Foranstaltninger vil dukke op i Form af, at vi maa have Nogen til at gjøre det, og de skulle da have Betaling for det. Saa faae vi saadanne privilegerede Hundemaalere, maaste endog Hundefangere, hvis vi beholde § 9, thi da maa der være Nogen, som eftersporor disse Løvehunde i Løbetiden. Saa det er ikke aldeles sikkert, at det ikke dukker op igen, om end ikke i Form af egentlige Embedsmænd, saa dog som nye Bestillingsmænd, nye Hverv med nye Instruxer og en deraf følgende Række af Ulemper. Det er jeg ikke saa sikker paa, at ikke dette Spørgsmaal gjerne kan komme op en Gang endnu. Det forekommer mig ogsaa, at naar man endelig vil gaa ind paa et saadant nyt Omraade, har man glemt flere Ting, som man burde tage med. Der staar f. Ex. ikke Noget om Aldersgrænsen for Hundestattens Paalægsgjælf. Naar skal en Hund begynde at betale Stat? Er det lige fra dens Fødsel eller først en vis Tid efter? Der er en praktisk Ulempe derved, nemlig den, at naar en Mand f. Ex. har en udmærket Hund gaaende og han har nogle gode Benner, som gjerne ville have Tillæg efter den, og Hunden saa faar en 2, 3 Hvalpe, kan man ikke saaledes jende dem bort lige strax; der maa gaa en Tid, og heldigt er det altid, naar der gaar en længere Tid. Saa er Spørgsmaalet: Hvilken Dag kunne saa Myndighederne komme og sige til denne Mand — lad os sige, han har 2 Hvalpe — Nu skal Du svare Stat af 3 Hunde; den første slipper Du ganske vist lidt billigere med; men disse 2 Hvalpe, som Du opdrager for Andre, skal Du bestattes for i højeste Klasse (Udførelse af Ordføreren [Brandes]). . . . Ja, det staar der ikke Noget om; det er fuldstændig vilkaarligt, hvor de Grændser skulle drages. Saaledes kommer den ene Ulempe efter den anden, saa jeg tror, vi i det Hele taget ere komne ind paa en Bei, som vi helst skulde vare os for at gaa videre paa. Det andet Vædringsforslag, vi have stillet til § 9, og som gaar ud paa, at denne Sædelighedsparagraf ikke skulde gjælde for Andre end for Bjerne, for Kjøbenhavn, Kjøbstæder og Handelspladje, synes mig at motivere sig selv. Vil man endelig i Bjerne, hvor man i det Hele taget har en Del Principer om det skarpere Tilfyn med Hunde, ind paa dette, tror jeg dog, det er meget upraktisk paa Landet, at man der skal have den Bligt at passe paa, naar det omstalte Forhold indtræder, og sørge for at faae det afværget. Der haaber jeg ogsaa at skulle have en Støtte i det ærede Medlem

for Odense Amts 4de Valgkreds (H. Jensen), som jo vil have hele Paragrafen ud. Stiller han Forslag i den Henseende, skal jeg følge ham, saa jeg haaber, at han til Gjengjæld vil følge os i det mindre Stridt, vi foreslaa. Iøvrigt er det jo en Sag, der har været behandlet saa tidt og er saa vel kjendt, at jeg kan indskrænke mig til disse Bemærkninger, og blot anbefale at være varsom med Affattelsen af dette Forslag, saa at vi ikke bringe større og flere nye uforberedte Ting ind, end vi absolut ere nødte til.

Jørgensen: Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) var jo nu saa glad ved Lovforslaget; han tattede Udvalget og syntes, at det var saadan en rar og billig Stat. Ja, jeg for mit Vedkommende er aldeles ikke enig med ham, jeg betragter Loven som en ny Skattelov, ikke som en Lov, der kan forhindre, at Folskholde Hunde. Thi det er min Overbevisning, at enten vi tage 50 Ore i Stat af en Hund paa Landet, eller vi ikke tage Noget, vil det ikke gjøre Noget til at forhindre, at der bliver ligesaa mange Hunde; jeg tror, det bliver omtrent det Same. Altjaa, naar vi vedtage et saadant Lovforslag, bliver det en ren og bar Skattelov, og den bliver saa uretfærdig som vel muligt, idet Husmændene komme til at give ligesaa Meget som de Velhavende, og det synes jeg er uretfærdigt; derfor har jeg Meget imod Lovforslaget. Jeg kan godt forstaa ligesom den ærede sidste Taler, at Udvalget er kommet til at ville have denne Stat, paa Grund af, at der derved kunde komme Noget i de fattiges Kasse; men det er efter min Mening, ligesom den sidste ærede Talers, en meget uheldig Maade at faae denne Stat paa. Jeg tror, som sagt, ikke, det er heldigt, og da jeg betragter den som en ren og bar Skattelov og en Stat, der bliver lagt paa Befolkningen, vil jeg for mit Vedkommende sige, at derfor er det, jeg har imod den, og derfor er det, at jeg har været med til at stille det Underændringsforslag, som her er stillet. Der er en anden Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg heller ikke synes om, og som jeg tror er meget uheldig, idet jeg tror, den kan i sine Følger blive meget værre for Hundene end Skatten; det er Bestemmelsen i 2det Stykke § 7, hvor der staar om de Hunde, der have Vane til at forulempe Folsk ved at fare imod dem eller gjøende at forfølge dem. Ja, jeg veed ikke, jeg er da kommen meget omkring, ligesom saa mange Andre, men alle Vegne komme Hundene og gjø ad En og følge undertiden lidt med En. Det tror jeg ikke kan undgaaes, det tro Hundene vistnok er